RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1857/89

af 21. juni 1989

om indførelse af særlige og midlertidige foranstaltninger vedrørende tjenestemænds udtræden af tjenesten i De Europæiske Fællesskaber

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af et Fælles Råd og en Fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber, særlig artikel 24,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, fremsat efter udtalelse fra Vedtægtsudvalget,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlament (1),

under henvisning til udtalelse fra Domstolen, og

ud fra følgende betragtninger:

Gennemførelsen af fremtidige aktiviteter og særprogrammerne for forskning, for så vidt angår Det Fælles Forskningscenter, kræver en tilbundsgående omstrukturering af centret, som indebærer, at der må ansættes personer med passende faglig kompetence;

denne omstrukturering skal foregå uden en stigning i antallet af ansatte, men antallet af personer, der går på pension, er helt utilstrækkeligt til at foretage de ansættelser, der er nødvendige for at nå centrets nye målsætninger;

for at sikre, at centrets omstrukturering og virkeliggørelsen af disse nye målsætninger ikke hæmmes af, at personalet ikke besidder den tilstrækkelige faglige kompetence, er det nødvendigt at vedtage særlige foranstaltninger vedrørende udtræden af tjenesten;

disse særlige foranstaltninger kan vise sig at være ineffektive, såfremt deres gennemførelse kræver, at de pågældende tjenestemænd i hvert enkelt tilfælde på forhånd skal give deres samtykke; da foranstaltningerne træffes i tjenestens interesse, må de kunne have bindende karakter uden at være underordnet et sådant samtykke i tilfælde af tjenestemænd i kategori A, hvis arbejde med sagsbehandling, ledelse og undersøgelser har særlig betydning for gennemførelsen af forskningsprogrammerne;

i det begrænsede antal tilfælde, hvor sådanne bindende foranstaltninger skulle vise sig påkrævede, skal der inden iværksættelsen af de vedtægtsmæssige procedurer foretages en nøje undersøgelse af situationen for de tjenestemænd, der kan forventes at blive berørt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I tjenestens interesse bemyndiges Kommissionen til indtil den 28. februar 1990 at træffe foranstaltninger til udtræden af tjenesten i overensstemmelse med artikel 47 i Vedtægten for Tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, i det følgende benævnt »vedtægten«, på de i denne forordning fastsatte betingelser, for så vidt angår tjenestemænd, der er aktive i tjenesten eller udstationeret, og som tilhører en anden lønklasse end A1 og A2, er fyldt mindst 50 år, har fuldført mindst 15 års tjeneste, er aflønnet over forsknings- og investeringsbudgettet og er opført på Det Fælles Forskningscenters stillingsoversigt.

2. Det antal tjenestemænd fra samtlige kategorier, for hvilke disse foranstaltninger kan finde anvendelse, må ikke overskride 100.

Artikel 2

1. Efter at have konsulteret Det Paritetiske Samarbejdsudvalg, som efter anmodning fra tjenestemanden har hørt denne, opstiller Kommissionen en liste over der tjenestemænd, der berøres af de i artikel 1 nævnte foranstaltninger.

Ved opstillingen af listen lægger Kommissionen følgende til grund:

— den prioriterer, hvis dette i tjenestens interesse er muligt, de tjenestemænd, der har anmodet om anvendelse af de pågældende foranstaltninger,

— den tager under alle omstændigheder hensyn til tjenestmændenes alder, kvalifikationer, indsats, tjenstlige adfærd, familieforhold og anciennitet samt i givet fald den byrdefulde karakter af visse opgaver i forbindelse med udøvelsen af det pågældende hverv.

2. For så vidt angår tjenestemænd på 60 år og derover imødekommer Kommissionen dog eventuelle anmodninger fra disse om udtrædelse af tjenesten inden for rammerne af nærværende forordning.

3. Blandt de tjenestemænd, der ikke har anmodet om anvendelse af de i artikel 1 foreskrevne foranstaltninger, kan kun tjenestemænd i kategori A opgøres på den i denne artikels stk. 1 nævnte liste.

4. De i artikel 1 og i denne artikels stk. 1 nævnte foranstaltninger er ikke af disciplinær karakter.

Artikel 3

1. Den tjenestemand, der udtræder af tjenesten i medfør af de i artikel 1 omhandlede foranstaltninger, har ret til en månedlig godtgørelse svarende til 70 % af den

(1) EFT nr. C 158 af 26. 6. 1989.

ved udtræden af tjenesten oppebårne grundløn for den pågældendes lønklasse og -trin, som fremgår af den løntabel, der er anført i vedtægtens artikel 66, og som er gældende den første dag i den måned, for hvilken godtgørelsen skal udbetales.

2. Udbetalingen af godtgørelsen ophører senest den sidste dag i den måned, i hvilken den forhenværende tjenestemand fylder 65 år, og den ophører under alle omstændigheder, såfremt han inden dette tidspunkt opfylder de betingelser, der giver ret til alderspensionens maksimumsbeløb.

Den forhenværende tjenestemand får så automatisk alderspension fra den første dag i den kalendermåned, der følger efter den måned, for hvilken godtgørelsen blev udbetalt for sidste gang.

3. Den i stk. 1 omhandlede godtgørelse korrigeres med den justeringskoefficient, der i overensstemmelse med vedtægtens artikel 82, stk. 1, andet afsnit, er fastsat for det land inden for Fællesskaberne, hvor den godtgørelsesberettigede kan dokumentere at have sin bopæl.

Såfremt den godtgørelsesberettigede bosætter sig uden for en af Fællesskabernes medlemsstater, er den gældende justeringskoefficient lig 100.

Godtgørelsen udtrykkes i bfr. Den udbetales i valuaten i det land, hvor den berettigede har sin bopæl. Den udbetales dog i bfr., når den i henhold til andet afsnit korrigeres med justeringskoefficienten 100.

Såfremt godtgørelsen udbetales i en anden valuta end bfr., beregnes den på grundlag af de i vedtægtens artikel 63, stk. 23, omhandlede pariteter.

4. De bruttoindtægter, som den godtgørelsesberettigede oppebærer i en eventuel ny arbejdsmæssig situation, fradrages den i stk. 1 fastsatte godtgørelse, i det omfang disse indtægter sammen med denne godtgørelse overstiger hans seneste samlede bruttovederlag, udregnet på grundlag af den løntabel, der er gældende på den første dag i den måned, for hvilken godtgørelsen skal udbetales. Dette vederlag korrigeres med den i stk. 3 omhandlede justeringskoefficient.

De i første afsnit omhandlede bruttoindtægter og det seneste samlede bruttovederlag er de beløb, der fremkommer efter fradrag af sociale udgifter og inden fradrag af skat.

Den godtgørelsesberettigede skal fremlægge de skriftlige beviser, som Kommissionen kræver i forbindelse med den årlige anmodning om oplysninger om de bruttoindtægter, som den pågældende oppebærer i sin eventuelle nye arbejdsmæssige situation, og i perioden mellem de årlige anmodninger give institutionen meddelelse om ethvert forhold, der vil kunne ændre hans ret til godtgørelsen.

5. På de i vedtægtens artikel 67 samt i artikel 1, 2 og 3 i bilag VII til denne anførte betingelser ydes der familietillæg enten til den, der har ret til den i stk. 1 fastsatte godtgørelse, eller, for dennes regning og i dennes navn, til den eller de personer, som i henhold til lovbestemmelser eller efter retsafgørelse eller afgørelse, truffet af den kompetente administrative myndighed, har fået tilkendt forældremyndigheden over børnene, idet husstandstillægget beregnes på grundlag af denne godtgørelse.

6. Den godtgørelsesberettigede har for sig selv og for de gennem ham forsikrede personer ret til ydelserne i henhold til den i artikel 72 i vedtægten omhandlede sociale sikringsordning, såfremt han indbetaler det dertil knyttede bidrag beregnet på grundlag af den i stk. 1 fastsatte godtgørelse, og såfremt han ikke er dækket af en anden ved lov eller administrativt fastsat sygeforsikringsordning.

7. I det tidsrum, i hvilket den forhenværende tjenestemand har ret til godtgørelsen, erhverver han fortsat nye alderspensionsrettigheder på grundlag af den løn, der svarer til hans lønklasse og løntrin, såfremt han i samme tidsrum har indbetalt det i vedtægten fastsatte bidrag, beregnet på grundlag af denne løn ; den samlede pension kan dog ikke overstige det i vedtægtens artikel 77, stk. 2, fastsatte maksimumsbeløb. Ved anvendelse af artikel 5 i bilag VIII til vedtægten og artikel 108 i den tidligere personalerordning for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab anses han for at have gjort tjeneste i det pågældende tidsrum.

8. Med forbehold af artikel 1, stk. 1, og artikel 22 i bilag VIII til Vedtægten, har en ægtefælle, der overlever en forhenværende tjenestemand, som er afgået ved døden på et tidspunkt, hvor han var berettigt til at modtage den i stk. 1 fastsatte månedlige godtgørelse, for så vidt den pågældende har været afødes ægtefælle i mindst et år på tidspunktet for dennes udtræden af tjenesten ved Kommissionen, ret til en efterladtepension svarende til 60 % af den alderspension, som den forhenværende tjenestemand uden hensyn til anciennitet eller alder ville have haft krav på at modtage på tidspunktet for sin død.

Den i første afsnit omhandlede efterladtepension må ikke være lavere end de i vedtægtens artikel 79, stk. 2, fastsatte beløb. Den må dog under ingen omstændigheder overstige størrelsen af den første udbetaling af den alderspension, som den forhenværende tjenestemand ville have haft ret til, såfremt han var forblevet i live og, efter at have udtømt sine rettigheder til den nævnte godtgørelse, var blevet alderspensionsmodtager.

Den i første afsnit fastsatte betingelse om ægteskabets varighed finder ikke anvendelse, såfremt der er et eller flere børn fra et ægteskab, som den forhenværende tjenestemand havde indgået, inden han ophørte med at gøre aktiv tjeneste, for så vidt den efterlevende ægtefælle forsørger eller har forsørget disse børn.

Det samme er tilfældet, såfremt den forhenværende tjenestemands død skyldes en af de i artikel 17, stk. 2, in fine, i bilag VIII til vedtægten nævnte omstændigheder.

9. Såfremt en forhenværende tjenestemand, der har ret til at modtage den i stk. 1 omhandlede godtgørelse, afgår ved døden, har de børn, over for hvilke han har forsørgerpligt i henhold til artikel 2 i bilag VII til vedtægten, ret til børnepension på de i artikel 80, stk. 1, 2 og 3, i vedtægten samt artikel 21 i bilag VIII til vedtægten fastsatte betingelser.

10. For så vidt angår artikel 107 i vedtægten for Tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og artikel 102, stk. 2, i vedtægten for Tjenestemænd i Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, ligestilles en tjenestemand, på hvem den i artikel 1 fastsatte foranstaltning finder anvendelse, med en tjenestemand, der er forblevet i tjenesten indtil en alder af 65 år, såfremt den pågældende fortsat betaler bidrag i den periode, i hvilken han modtager den i stk. 1 omhandlede godtgørelse.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 21. juni 1989.

På Rådets vegne

C. ARANZADI

Formand